

Sygn. akt IV Pa 4/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SSO Elżbieta Wojtczuk

Sędziowie: SO Jacek Witkowski (spr.)

SO Jerzy Zalasieński

Protokolant st.sekr.sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2017 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z powództwa D. C.

przeciwko Zespołowi (...) w M.

o ustalenie istnienia stosunku pracy

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 16 listopada 2016r. sygn. akt IV P 153/16

I. oddala apelację;

II. nie obciąża powódki D. C. kosztami procesu za drugą instancję.

J. Z. E. W. J. W.

Sygn. akt IV Pa 4/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 listopada 2016r. wydanym w sprawie IV P 153/16 Sąd Rejonowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił powództwo D. C. przeciwko Zespołowi (...) w M. o ustalenie istnienia stosunku pracy, a także zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 150 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za obie instancje.

Rozstrzygnięcie to, wydane po ponownym rozpoznaniu sprawy, było wynikiem następujących ustaleń i rozważań Sądu Rejonowego:

W pozwie wniesionym w dniu 14 września 2015 r. przeciwko Zespołowi (...) w M. powódka D. C. domagała się ustalenia, że od dnia 22 sierpnia 1986 r. łączy ją z pozwanym stosunek pracy na czas nieokreślony jako

nauczyciela mianowanego zatrudnionego na pełen etat oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki ewentualnych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy ustalił, że D. C. w okresie od 1 września 1986 r. do 31 sierpnia 1987 r. była pracownikiem Szkoły Podstawowej w L., zatrudnionym na stanowisku nauczyciela, na podstawie umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy. Umowa o pracę została rozwiązana za porozumieniem stron. Od 1 września 1987 r. do 31 sierpnia 2005 r. powódka była zatrudniona w Szkole Podstawowej w W. w pełnym wymiarze czasu pracy, początkowo na podstawie umowy o pracę, zaś od 24 czerwca 1994 r. na podstawie mianowania, w tym do 31 sierpnia 1999 r. jako nauczyciel, a od 1 września 1999 r. do 31 sierpnia 2005 r. jako dyrektor Szkoły Podstawowej w W.. W okresie sprawowania tej funkcji realizowała obniżone pensum godzin dydaktycznych obowiązujące dyrektora. W dniu 6 października 2000 r. D. C. uzyskała stopień awansu zawodowego nauczyciela mianowanego, a w dniu 5 marca 2003 r. – stopień awansu zawodowego nauczyciela dyplomowanego.

Sąd Rejonowy dalej ustalił, że pismem z dnia 27 lipca 2005 r. Burmistrz Miasta i Gminy M. A. P., powołując się na art. 36a ust. 1, 2 i 8 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, powierzył D. C. stanowisko dyrektora Zespołu (...) w M. na okres od 1 września 2005 r. do 31 sierpnia 2010 r. Następnie pismem z dnia 6 sierpnia 2010 r. powierzył powódce to stanowisko na okres od 1 września 2010 r. do 31 sierpnia 2015 r. W okresie pracy na stanowisku dyrektora Zespołu (...) w M. powódka realizowała obniżone pensum godzin dydaktycznych obowiązujące dyrektora. Z dniem 31 sierpnia 2015 r. stosunek pracy łączący D. C. z Zespołem (...) w M. ustał, w związku z zakończeniem jej drugiej kadencji na stanowisku dyrektora szkoły. Po tym dniu powódka już więcej nie wykonywała pracy dla pozwanego.

Z dniem 31 sierpnia 2008 r. likwidacji uległa Szkoła Podstawowa w W..

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy ocenił powództwo D. C. jako pozbawione uzasadnionych podstaw, co skutkowało jego oddaleniem w całości. Wskazano, że żądając ustalenia istnienia pomiędzy D. C. i Zespołem (...) w M. stosunku pracy nawiązanego na podstawie mianowania na czas nieokreślony na stanowisku nauczyciela powódka powoływała się na art. 189 kpc. Tymczasem powódka w żaden sposób nie wykazała interesu prawnego w dochodzeniu ustalenia stosunku pracy z pozwanym w okresie poprzedzającym 1 września 2015 r. Z zebranych w jej aktach osobowych dokumentów jednoznacznie wynika, że w okresie od 1 września 1986 r. do 31 sierpnia 1987 r. była pracownikiem Szkoły Podstawowej w L.. Podobnie jeśli chodzi o okres od 1 września 1987 r. do 31 sierpnia 2005 r. z zebranych w sprawie dokumentów niezbicie wynika, że w tym okresie powódka była pracownikiem Szkoły Podstawowej w W., początkowo zatrudnionym tylko jako nauczyciel, a następnie od 1 września 1999 r. jako dyrektor szkoły. Na tę okoliczność organ prowadzący wystawił powódce świadectwa pracy, których treści nie kwestionowała. Zdaniem Sądu Rejonowego trudno zatem dociec dlaczego powódka sądzi, że w omówionych wyżej okresach była pracownikiem pozwanego. Niezależnie od powyższego Zespół (...) w M. nie miał więc legitymacji procesowej biernej do występowania w sprawie w roli pozwanego za wskazany wyżej okres, skoro nie był wówczas pracodawcą powódki. Podkreślono, że powódka w okresie od 1 września 2005 r. do 31 sierpnia 2015 r. była pracownikiem Zespołu (...) w M.. Żadna ze stron tego nie kwestionowała. Nie miało więc żadnego uzasadnienia żądanie ustalenia istnienia między nimi w tym okresie stosunku pracy, skoro było to bezsporne.

Spór w sprawie ogniskował się natomiast wokół tego, czy po 31 sierpnia 2015r. D. C. łączył z pozwanym stosunek pracy na stanowisku nauczyciela. Zdaniem Sądu Rejonowego odpowiedź na to pytanie w okolicznościach rozpoznawanej sprawy może być tylko negatywna. W tym zakresie Sąd I instancji powołał się na treść przepisu art. 10 ust. 1 Karty Nauczyciela oraz art. 36 ust. 1-2a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.

Podkreślono, że poza sporem jest kwestia istnienia między stronami stosunku pracy w okresie od 1 września 2005 r. do 31 sierpnia 2015 r. Po stronie pozwanej nie było jednak konieczności bezterminowego zatrudnienia nauczyciela o kwalifikacjach powódki, w realizowanym przez nią wymiarze zajęć dydaktycznych, a jedynie powierzenie powódce stanowiska dyrektora szkoły wymusiło na pozwanej takie zmiany organizacyjne, ażeby zapewnić jej odpowiednie

pensum dydaktyczne. Brak jest podstaw do stwierdzenia, że taka organizacja nauczania miała w założeniach trwać dłużej niż okres kadencji powódki. Przy ocenie podstawy prawnej nawiązania stosunku pracy z nauczycielem niepozostającym uprzednio w stosunku pracy z tą szkołą, w której powierzono mu stanowisko dyrektora, należy więc uwzględnić to, że zatrudnienie go na stanowisku nauczycielskim nie jest wynikiem tego rodzaju potrzeby szkoły, lecz konsekwencją powierzenia mu stanowiska dyrektora szkoły, wymuszającą odpowiednie zmiany organizacji nauczania w tej placówce. W takiej zaś sytuacji niewątpliwie jest istnienie potrzeby wynikającej z organizacji nauczania, umożliwiającej zatrudnienie nauczyciela na podstawie umowy o pracę na czas określony - okres zajmowania stanowiska dyrektora szkoły, w myśl art. 10 ust. 7 Karty Nauczyciela (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2011 r., I PK 267/10, OSNAPiUS 2012 nr 13-14, poz. 168).

W okresie od 1 września 2005 r. do 31 sierpnia 2015 r. między D. C. a Zespołem (...) w M. istniał więc stosunek pracy, ale zawarty na czas określony – okres pełnienia funkcji dyrektora szkoły. W ocenie Sądu Rejonowego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do tego, aby twierdzić, że był to i nadal jest stosunek pracy zawarty na czas nieokreślony na stanowisku nauczyciela. Powódka była świadoma tego, że podejmuje pracę w Zespole (...) w M. w związku z objęciem stanowiska dyrektora tej placówki, a godziny dydaktyczne, które realizowała jako dyrektor wynikały wyłącznie z obniżonego pensum obowiązującego dyrektora szkoły.

Podkreślono, że powódka nie wskazała podstawy prawnej, na jakiej miałyby zostać między nią a Zespołem (...) w M. nawiązany stosunek pracy na stanowisku dyrektora i to na czas nieokreślony. Z pewnością taką podstawą nie może być jedyny zasługujący na rozważenie w realiach niniejszej sprawy przepis, tj. art. 18 ust. 1 Karty Nauczyciela, zgodnie z którym nauczyciel zatrudniony na podstawie mianowania może być przeniesiony na własną prośbę lub z urzędu za jego zgodą na inne stanowisko w tej samej lub innej szkole, w tej samej lub innej miejscowości, na takie same lub inne stanowisko. Przeniesienia dokonuje wówczas dyrektor szkoły, do której nauczyciel ma być przeniesiony, po zasięgnięciu opinii organu prowadzącego i za zgodą dyrektora szkoły, w której nauczyciel jest zatrudniony (art. 18 ust. 4). W takiej sytuacji z chwilą otrzymania dokumentu przeniesienia stosunku pracy nie nawiązuje się. Po przeniesieniu nauczyciela zatrudnionego na podstawie mianowania jego stosunek pracy na nowym stanowisku (nauczyciela w nowej szkole) stanowi kontynuację poprzedniego, a tym samym jest stosunkiem pracy na podstawie mianowania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2007 r. I PK 195/06, OSNP 2008, nr 5-6, poz. 62).

W związku z powyższym to właśnie dyrektor szkoły, do której nauczyciel jest przenoszony podejmuje czynności inicjujące rozpoczęcie całej procedury. Warunkiem przeniesienia jest wyrażenie zgody na przeniesienie przez dyrektora szkoły, w której nauczyciel pracuje i uprzednie zasięgnięcie opinii organu prowadzącego szkołę. W akcie przeniesienia wskazywany jest nowy pracodawca i miejsce wykonywania pracy (jeżeli ulegają zmianie), stanowisko, na jakie nauczyciel jest przenoszony oraz data przeniesienia. Zamiar zmiany miejsca pracy przez nauczyciela mianowanego nie realizuje się przez zawarcie umowy o pracę, lecz tylko w drodze przeniesienia na własną prośbę (za zgodą lub z urzędu) na inne stanowisko w tej samej lub innej szkole, w tej samej lub innej miejscowości, na takie samo lub inne stanowisko. Po przeniesieniu nauczyciela mianowanego, jak już wskazano, jego stosunek pracy na nowym stanowisku stanowi kontynuację poprzedniego, a tym samym jest stosunkiem pracy z mianowania.

Nie istnieją i zapewne nigdy nie istniały dokumenty, które potwierdzałyby przeprowadzenie względem powódki powyższej procedury. Zaprzeczył temu także świadek A. M., ustępujący w 2005 r. dyrektor Zespołu (...) w M..

Sąd Rejonowy nie dał wiary powódce zeznającej, że do Zespołu (...) w M. została przeniesiona przez Burmistrza i to jeszcze przed objęciem funkcji dyrektora. Nie potwierdzają tego bowiem żadne dokumenty ani zeznania świadków. Nie można łączyć zatrudnienia powódki jako dyrektora Szkoły Podstawowej w W. z zatrudnieniem na stanowisku dyrektora Zespołu (...) w M.. W tym drugim miejscu podjęła bowiem pracę po złożeniu aplikacji na stanowisko dyrektora i wzięciu udziału w ogłoszonym przez organ prowadzący konkursie na to stanowisko. Nie można więc twierdzić, że kontynuowała ona pracę na tym samym stanowisku u nowego pracodawcy.

Zauważono, że przejście powódki z pracy w Szkole Podstawowej w L. do Szkoły Podstawowej w W. odbyło się na podstawie właściwych w tamtym przypadku przepisów i w niczym nie przypominało podjęcia przez D. C. pracy

w Zespole (...) w M.. Powódka nie podjęła żadnych prób przekształcenia swojego stosunku pracy łączącego ją z pozwaną szkołą z terminowego, związanego z pełnieniem funkcji dyrektora, w bezterminowy jako nauczyciela. Organ prowadzący wraz z powódką nie zadbał o to, aby podjęcie przez nią pracy na stanowisku dyrektora Zespołu (...) w M. łączyło się z nawiązaniem z tą szkołą również stosunku pracy na stanowisku nauczyciela, na czas nieokreślony i nie jest rolą Sądu naprawianie tych błędów w chwili obecnej poprzez kreowanie stosunku pracy między stronami po dniu 31 sierpnia 2015 r. bez wyraźnej podstawy prawnej i wbrew okolicznościom faktycznym.

Zdaniem Sądu Rejonowego w realiach niniejszej sprawy nie może być mowy o tym, że powódka w sposób dorozumiany stała się pracownikiem pozwanego zatrudnionym na czas nieokreślony na stanowisku nauczyciela. Pracę w Zespole (...) w M. podjęła bowiem w wyniku pomyślnego dla niej rozstrzygnięcia konkursu na to stanowisko, mając świadomość, że jej zatrudnienie w związku z tym będzie mieć charakter czasowy, za każdym razem określony wymiarem kadencji. Nie było zaś zamiarem pozwanego dalsze zatrudnienie powódki po zakończeniu przez nią pełnienia funkcji dyrektora szkoły. W zatwierdzonym przez organ prowadzący arkuszu organizacyjnym Zespołu (...) w M. na rok szkolny 2015/2016 powódce nie przydzielono żadnych godzin dydaktycznych i pracodawca nie dopuścił jej do pracy po 31 sierpnia 2015 r. i powódka takiej pracy dla pozwanego nigdy później nie świadczyła. Tej oceny nie zmienia fakt, że w projekcie arkusza organizacyjnego pozwanej szkoły na rok szkolny 2015/2016 powódka była ujęta jako nauczyciel w wymiarze godzin nawet przekraczającym etat. Rzeczony projekt był bowiem autorstwa samej powódki i próbą z jej strony zachowania zatrudnienia na kolejny rok szkolny.

Podsumowując wskazano, że w aktach osobowych ani poza nimi nie ma żadnych dokumentów świadczących o tym, że powódka przeszła z pracy w Szkole Podstawowej w W. do Zespołu (...) w M. w trybie porozumienia między pracodawcami, czy też w jakimkolwiek innym trybie pozwalającym uznać, że z pozwaną szkołą łączy ją nadal, pomimo zakończenia kadencji dyrektora szkoły, stosunek pracy na czas nieokreślony na stanowisku nauczyciela. Z tych wszystkich względów powództwo D. C. podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 § 1 i 3 kpc oraz § 12 ust. 1 pkt 1 i § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1348 ze zm.). Zasądzona od pozwanego na rzecz powódki kwota tytułem kosztów procesu uwzględnia koszty zastępstwa procesowego w obu instancjach (2 x po 60 zł) oraz uiszczoną przez pozwanego opłatę od apelacji (30 zł).

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka D. C., zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1. obrazę prawa procesowego art. 233 § 1 kpc

- poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów wyrażającej się w odmowie wiarygodności i mocy dowodowej zeznań A. P. jedynie dlatego, że w ocenie Sądu solidaryzował się on z powódką, chociaż z jego zeznań wynika, że powódka po zakończeniu pracy na stanowisku dyrektora nadal była pracownikiem Zespołu (...) w M.,

- poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie, dokonanej wybiórczo, wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego, polegającej na zupełnym pominięciu dla oceny istnienia stosunku pracy pomiędzy Zespołem Szkół w M. a powódką faktu istnienia podpisanych i zatwierdzonych przez Burmistrza M. w dniu 29.05.2015r. arkuszy organizacyjnych szkoły z których wynikało, że powódka miała przydzielone godziny w roku szkolnym 2015/2016,

- poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie, dokonanej wybiórczo, wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego, polegającej na zupełnym pominięciu faktu, że powódka podważyła świadectwo pracy wystawione w dniu 3.09.2015r.,

2. obrazę prawa procesowego art. 328 § 2 kpc polegające na niewskazaniu w uzasadnieniu wyroku tego, czy trwa stosunek pracy, który został nawiązany 1.09.1986r.;

3. obrazę prawa procesowego art. 189 kpc poprzez zastosowanie w ten sposób, że Sąd I instancji uznał, że powódka nie ma interesu prawnego w dochodzeniu ustalenia stosunku pracy na czas nieokreślony,
4. obrazę prawa procesowego art. 230 kpc polegające na pominięciu okoliczności, że fakt, iż powódka nauczwała w Zespole Szkół w M. został przyznany przez pozwanego w sposób konkludentny wobec niekwestionowania przez pozwanego tego faktu w czasie procesu,
5. obrazę prawa procesowego art. 386 § 4 kpc poprzez nierozpoznanie przez Sąd I instancji istoty sprawy, tj. zaniechanie przez Sąd I instancji zbadania, czy w związku z objęciem funkcji dyrektora Zespołu (...) w M. powódka pozostawała też nauczycielem mianowanym tam na skutek nawiązanego w 1986r. stosunku pracy i z uzyskaniem w 1994r. stopnia nauczyciela mianowanego,
6. obrazę prawa materialnego art. 6 kc poprzez jego niezastosowanie polegające na tym, że pozwany nie wykazał, że stosunek pracy z powódką wygasł przy równoczesnym wykazaniu przez powódkę, że takowy stosunek trwa,
7. obrazę prawa materialnego art. 11 Karty Nauczyciela poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i niewzięcie pod uwagę faktu, że stosunek pomiędzy powódką a dyrektorem szkoły jest nawiązany w oparciu o umowę o pracę oraz zgodnie z posiadanym przez nauczyciela stopniem awansu zawodowego,
8. obrazę prawa materialnego art. 36 ust. 1 ustawy o systemie oświaty poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w przypadku, gdy przepis ten określa, że szkołą lub placówką kieruje nauczyciel mianowany lub dyplomowany, któremu powierzono stanowisko dyrektora,
9. obrazę prawa materialnego art. 10 ust. 1 załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół poprzez jego niezastosowanie i błędne uznanie, że w arkuszu organizacyjnym Zespołu (...) w M. na rok szkolny 2015/16 powódce nie przydzielono żadnych godzin dydaktycznych podczas gdy w arkuszu organizacyjnym na rok 2015/16 zatwierdzonym przez organ nadzorczy były powódce przydzielone godziny dydaktyczne.

Wobec powyższych zarzutów wniesiono o zmianę wyroku w całości poprzez uwzględnienie powództwa ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Siedlcach Wydziałowi IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, a także zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie w całości jako bezzasadnej, a także o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki D. C. nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń i wydał trafne, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie. Odnosząc się do zarzutów apelacji podnieść należy, że w żaden sposób nie podważają one prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu I instancji. Sąd Rejonowy dokonał wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego, oceniając wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania zgodnie z art. 233 § 1 kpc. Zarzuty apelacyjne nie znajdują usprawiedliwionych podstaw i stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji. Sąd Okręgowy nie dopatrył się naruszenia przepisów prawa procesowego ani prawa materialnego i zaaprobował ocenę prawną ustalonego stanu faktycznego dokonaną przez Sąd I instancji.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących naruszenia przepisów prawa procesowego, w tym art. 189 kpc, aktualne pozostaje stanowisko Sądu Okręgowego zawarte w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 maja 2016r. wydanego w niniejszej sprawie (wówczas sygn. akt IV Pa 11/16) wskazujące, że okresy zatrudnienia powódki przed 31.08.2015r. nie budzą wątpliwości. Zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do stwierdzenia, że istotą sporu było to, czy

powódka po 31.08.2015r. była nauczycielem w pozwanym Zespole (...) w M.. Pracodawcami powódki przed 2005r. były Szkoły Podstawowe w L. i w W.. Tym samym pozwany nie miał legitymacji biernej do występowania w roli strony za okres obejmujący lata 1986-2005, gdyż wówczas nie był pracodawcą powódki. Sąd Rejonowy zatem prawidłowo ustalił, że D. C. w okresie od 1 września 1986r. do 31 sierpnia 1987r. była pracownikiem Szkoły Podstawowej w L. zatrudnionym na stanowisku nauczyciela na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, a umowa ta została rozwiązana za porozumieniem stron. Od dnia 1 września 1987r. do 31 sierpnia 2005r. była zatrudniona w Szkole Podstawowej w W., gdzie od 1 września 1999r. do 31 sierpnia 2005r. pełniła funkcję dyrektora szkoły. Następnie Burmistrz Miasta i Gminy M. A. P. powierzył D. C. stanowisko dyrektora Zespołu (...) w M. na okres od 1 września 2005r. do 31 sierpnia 2010r. Od 1 września 2010r. powódka została powołana na kolejną kadencję dyrektora w tej samej placówce na następne 5 lat. Od dnia 1 września 2015r. funkcję dyrektora pełni T. K., która poinformowała powódkę, iż ta nie jest już od 1 września 2015r. pracownikiem Zespołu (...) w M., a stosunek pracy ustał w wyniku upływu czasu, na który umowa była zawarta.

Mając na uwadze zarzuty apelacyjne należało zatem rozważyć, czy doszło do kontynuacji stosunku pracy zawartego pomiędzy D. C. a Szkołą Podstawową w W. w dniu 1 września 1987r. z uwagi na przejście powódki do Zespołu (...) w M. od dnia 1 września 2005r. celem pełnienia funkcji dyrektora, a także czy stosunek ten trwał po dniu 31 sierpnia 2015r.

Bezspornie likwidacja Szkoły Podstawowej w W. nastąpiła z dniem 31 sierpnia 2008r. na mocy Uchwały Nr XVI/80/08 Rady Miejskiej w M. z dnia 28 marca 2008r. (k.205). Rzeczywista likwidacja Szkoły Podstawowej w W., tj. przejście dzieci do Szkoły Podstawowej w M. oraz przeniesienie nauczycieli, nastąpiło z dniem 1 września 2007r. Nauczyciele Szkoły Podstawowej w W. zostali przeniesieni do Zespołu (...) w M. na ich wnioski na podstawie art. 18 Karty Nauczyciela. Stosownie do treści art. 18 ust. 1 Karty Nauczyciela nauczyciel zatrudniony na podstawie mianowania może być przeniesiony na własną prośbę lub z urzędu za jego zgodą na inne stanowisko w tej samej lub innej szkole, w tej samej lub innej miejscowości, na takie same lub inne stanowisko. Przeniesienia nauczyciela zatrudnionego na podstawie mianowania do innej szkoły dokonuje dyrektor szkoły, do której nauczyciel ma być przeniesiony, po zasięgnięciu opinii organu prowadzącego tę szkołę i za zgodą dyrektora szkoły, w której nauczyciel jest zatrudniony (art. 18 ust. 4 Karty Nauczyciela). Czynności przeniesienia nauczyciela pomiędzy placówkami w sierpniu 2007r. dokonywali ze strony Szkoły Podstawowej w W. dyrektor J. H., natomiast ze strony Zespołu (...) w M. dyrektor D. C.. Zarządzeniem Nr 22/05 Burmistrza Miasta i Gminy M. z dnia 22 sierpnia 2005r. w sprawie powierzenia obowiązków dyrektora Szkoły w W., w związku z powierzeniem D. C. stanowiska Dyrektora Zespołu (...) w M. (co wskazano w treści w/w zarządzenia), pełniącym obowiązki Dyrektora została J. H.. Od dnia 1 marca 2006r. J. H. powierzono stanowisko dyrektora Szkoły Podstawowej w W., z dniem 1 września 2007r. odwołano ją z tego stanowiska i powierzono pełnienie obowiązków dyrektora w/w szkoły do 31 sierpnia 2008r. Burmistrz Miasta i Gminy M. J. Ł. w piśmie skierowanym do tut. Sądu z dnia 10 kwietnia 2017r. wyjaśnił, że D. C. w dokumentach płacowych była wykazywana jako pracownik Szkoły Podstawowej w W. do dnia 31 sierpnia 2005r. Od dnia 1 września 2005r. – jako dyrektor Zespołu (...) w M. – zgodnie z przepisami ustawy o systemie oświaty była pracownikiem tej placówki. Ponadto wskazano, że nie istnieje uchwała o odwołaniu D. C. ze stanowiska Dyrektora Szkoły Podstawowej w W., a kompetencja powoływania/odwoływania z funkcji dyrektora szkoły należy do jednoosobowego organu wykonawczego gminy. Wyjaśniono także, że organ prowadzący, poza ustaleniem wysokości wynagrodzenia (dodatku motywacyjnego, funkcyjnego, przyznawania nagród) nie dokonywał nigdy czynności z zakresu prawa pracy wobec D. C. i nie mógł ich dokonywać, gdyż stroną nauczycielskiego stosunku pracy jest szkoła. Burmistrz, jako organ wykonawczy gminy, nie może dokonać przeniesienia nowo wybranego dyrektora (nauczyciela) pomiędzy placówkami w trybie art. 18 Karty Nauczyciela (k.201-201v).

Przeprowadzając uzupełniające postępowanie dowodowe Sąd Okręgowy dopuścił dowód z zeznań świadków A. P., J. H., M. R. i A. M.. Świadek J. H., która pełniła funkcję dyrektora Szkoły Podstawowej w W. w chwili jej likwidacji, zeznała, że „nie było tak, aby dyrektor ustępujący zwrócił się o przeniesienie jako nauczyciel do Zespołu (...) w M.”. Potwierdziła, że wobec nauczycieli w 2007r. była zachowana procedura zgodnie z art. 18 Karty Nauczyciela, przy czym w 2005r. nie było mowy o likwidacji tej szkoły, zatem problem przeniesienia powódki nie pojawił się. W aktach osobowych E. Ż., W. L. i D. K. – będących nauczycielami w Szkole Podstawowej w W. w momencie jej likwidacji -

znajdują się wnioski o przeniesienie ich do Zespołu (...) w M., a także stosowne zgody poszczególnych pracodawców na dokonanie takiego przeniesienia w trybie art. 18 Karty Nauczyciela. Niemniej jednak Sąd Okręgowy nie znalazł takich pism w aktach osobowych powódki D. C.. Nadto świadek A. M., będący dyrektorem Zespołu (...) w M. do 31 sierpnia 2005r., zeznał, że nie było rozmowy odnośnie przeniesienia powódki, nie zwracano się do niego w takim przedmiocie, a powódka nie występowała o nawiązanie stosunku pracy. Brak jest zatem podstaw do stwierdzenia, by w jej przypadku doszło do przeniesienia nauczyciela na własną prośbę lub z urzędu za jej zgodą w trybie art. 18 Karty Nauczyciela. Choć brak jest dokumentów wskazujących na formalne rozwiązanie stosunku pracy pomiędzy D. C. a Szkołą Podstawową w W. czy też odwołania jej ze stanowiska dyrektora tej szkoły, to w ocenie Sądu w momencie powierzenia jej przez Burmistrza Miasta i Gminy M. stanowiska dyrektora Zespołu (...) w M. od dnia 1 września 2005r. faktycznie przestała ona być nauczycielem w Szkole Podstawowej w W.. Jak słusznie przy tym zauważył Sąd Rejonowy żadna ze stron postępowania nie kwestionowała tego, że w okresie od 1 września 2005r. do 31 sierpnia 2015r. powódka była pracownikiem Zespołu (...) w M.. Powódka w okresie pracy u pozwanego pracą nauczycielską wykonywała w niepełnym wymiarze zajęć, realizując obniżone pensum godzin dydaktycznych obowiązujące dyrektora.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 maja 2011r. (I PK 267/10) wskazał, że podstawą nawiązania stosunku pracy z nauczycielem niebędącym uprzednio pracownikiem szkoły, w której powierzono mu na okres 5 lat szkolnych stanowisko dyrektora, jest umowa o pracę na czas określony (okres zajmowania stanowiska dyrektora szkoły). Podstawą nawiązania stosunku pracy z osobą posiadającą kwalifikacje nauczycielskie i stopień awansu zawodowego nauczyciela mianowanego lub dyplomowanego, która wygrała konkurs na stanowisko dyrektora szkoły, jest w każdej sytuacji art. 10 ustawy z 1982 r. - Karta Nauczyciela, z tym że powierzenie stanowiska dyrektora nauczycielowi zatrudnionemu dotychczas w szkole jest tylko okresową zmianą dotychczasowych warunków zatrudnienia, zaś w odniesieniu do osoby nie pozostającej w stosunku pracy z daną szkołą, powierzenie stanowiska dyrektora musi być poprzedzone nawiązaniem nauczycielskiego stosunku pracy, jednakże przy uwzględnieniu, że taka potrzeba wynika z powierzenia nauczycielowi stanowiska dyrektora na czas określony. Przy ocenie podstawy prawnej nawiązania stosunku pracy z nauczycielem nie pozostającym uprzednio w stosunku pracy z tą szkołą, w której powierzono mu stanowisko dyrektora, należy uwzględnić to, że zatrudnienie go na stanowisku nauczycielskim nie jest wynikiem tego rodzaju potrzeby szkoły, lecz konsekwencją powierzenia mu stanowiska dyrektora szkoły, wymuszającą odpowiednie zmiany organizacji nauczania w tej placówce. W takiej zaś sytuacji niewątpliwie jest istnienie potrzeby wynikającej z organizacji nauczania, umożliwiającej zatrudnienie nauczyciela na podstawie umowy o pracę na czas określony (okres zajmowania stanowiska dyrektora szkoły) w myśl art. 10 ust. 7 ustawy z 1982 r. - Karta Nauczyciela. Sąd Najwyższy wskazał, że powierzenie stanowiska nie jest aktem nawiązania stosunku pracy na stanowisku dyrektora szkoły, niezależnie od tego, czy stanowisko to powierza się nauczycielowi zatrudnionemu w danej szkole, czy też nauczycielowi niepozostającemu uprzednio w stosunku pracy z tą szkołą. Stanowisko dyrektora powierza się bowiem nauczycielowi, czyli osobie zatrudnionej w takim charakterze na podstawie przepisów Karty Nauczyciela. Jeżeli zatem konkurs na stanowisko dyrektora szkoły wygrywa osoba posiadająca kwalifikacje nauczycielskie, uprzednio niezatrudniona w tej szkole, to do nawiązania z nią stosunku pracy dochodzi na podstawie właściwych przepisów Karty Nauczyciela (art. 10), z tym że treść tego stosunku pracy należy oceniać z uwzględnieniem okoliczności powierzenia stanowiska dyrektora szkoły (OSNP 2012/13-14/168). Powyższe orzeczenie przywołał również Sąd Rejonowy w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Stanowisko to Sąd Okręgowy w całości podziela.

Zdaniem Sądu Okręgowego w okolicznościach niniejszej sprawy brak jest podstaw do uznania, że powierzenie powódce w Zespole (...) w M. funkcji dyrektora szkoły, z czym ściśle związane było prowadzenie przez nią zajęć dydaktycznych w niepełnym wymiarze zajęć, stanowiło kontynuację stosunku pracy nawiązanego ze Szkołą Podstawową w W.. Tym bardziej nie mogło stanowić kontynuacji stosunku pracy zawartego w dniu 1 września 1986r. ze Szkołą Podstawową w L.. Na aprobatę zasługuje stanowisko Sądu Rejonowego wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że pomiędzy powódką a pozwanym w momencie powierzenia jej stanowiska dyrektora szkoły nie doszło do nawiązania stosunku pracy na czas nieokreślony na stanowisku nauczyciela, lecz nauczycielski stosunek pracy ograniczony był okresem pełnienia przez powódkę funkcji dyrektora Zespołu (...) w M.. W momencie nawiązywania z powódką stosunku pracy należało liczyć się z tym, że po upływie jej kadencji organizacja nauczania w pozwanej szkole dozna kolejnych zmian z uwagi na konieczność jej dostosowania do kwalifikacji

następnej osoby na stanowisku dyrektora. Brak jest podstaw do stwierdzenia, że taka organizacja nauczania miała w założeniach trwać dłużej niż okres drugiej kadencji powódki. Odnosząc się do podniesionej w apelacji okoliczności, że w arkuszu organizacyjnym na rok 2015/16 powódce przydzielono godziny dydaktyczne, należy podkreślić, że projekt arkusza organizacyjnego pozwanej szkoły na rok szkolny 2015/16, w którym powódka była ujęta jako nauczyciel w wymiarze godzin przekraczającym etat, został sporządzony przez samą powódkę. Sąd I instancji słusznie zauważył, że w zatwierdzonym przez organ prowadzący arkuszu organizacyjnym Zespołu (...) w M. na rok szkolny 2015/16 przygotowanym przez dyrektor T. K. w dniu 1 września 2015r. powódce nie przydzielono żadnych godzin dydaktycznych, zaś po dniu 31 sierpnia 2015r. nie świadczyła ona pracy nauczyciela w pozwanej placówce oświatowej. Nie ma zatem podstaw faktycznych i prawnych do uznania, że po dniu 31 sierpnia 2015r. pomiędzy powódką D. C. a pozwanym Zespołem (...) w M. w dalszym ciągu istniał stosunek pracy.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 kpc, apelacja powódki jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

O kosztach procesu za drugą instancję Sąd orzekł na zasadzie słuszności na podstawie art. 102 kpc, uznając, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek do odstąpienia od obciążania D. C. kosztami procesu. Sąd miał na uwadze, że na mocy zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego powódka raz już została zobowiązana do zwrotu pozwanemu kosztów postępowania apelacyjnego, a wobec okoliczności sprawy zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kolejnych kosztów procesu za drugą instancję uznano za niecelowe.